

Ud fra dette Synspunkt vil jeg gerne anbefale at stemme for Ændringsforslag Nr. 6. Det er en simpel og enkel Løsning, der ikke er et Brud med den historiske Udvikling, med den nuværende folkekirkelige Orden, men i Virkeligheden en Udvidelse og Uddybning deraf.

Moltesen: Jeg har bedt om Ordet blot for en kort Bemærkning, fordi det er noget pinligt for mig overfor dette Forum at komme ind paa det, som i Virkeligheden er det centrale i denne Sag. Men jeg vil sige til Hr. J. Oskar Andersen, at naar han talte om Præsteløftet, hvori der staar: „Jeg vil forpligte mig til at forkynde Guds Ord rent og purt, som det findes i de profetiske og apostoliske Skrifter og i vor danske evangelisk-lutherske Folkekirkes symbolske Bøger“, saa ved det ærede Medlem jo godt, at disse to Ting staar parallelt, nemlig den hellige Skrift og de symbolske Bøger. Det var netop det, som i det kirkelige Udvalg var det svære Punkt, og det konservative Parti sagde dør, at det var det gale, at de stod parallelt med hinanden; der skulde staa: som det bevidnes i de symbolske Bøger, eller et andet Udtryk for det. Men De ved ogsaa godt, at man fra anden Side ønskede, at det netop skulde vedblive at staa saaledes. For naar der kan staa „Guds Ord“ i Bekendelsesskrifterne, maa „Guds Ord“ være et meget laks Begreb, og saa bliver Udtrykket „Guds Ord“ om Skriften ogsaa i høj Grad udvideligt. Men det ærede Medlem ved ogsaa godt, at de Partifæller, som det ærede Medlem har ude over Landet, opfatter Udtrykket „Guds Ord“ om Skriften i en langt anderledes bogstavelig Betydning. Og naar de overfører det til Bekendelsesskrifterne, kommer vi ind paa det fatale, som jeg omtalte, og som vi kunde tage en lang Drøftelse om, og hvor jeg kunde tænke mig, at det ærede Medlem kunde se paa det omtrent som jeg, især naar vi talte privat om det. Men een Ting er at tale privat om det, en anden Ting er at tale om det som Politiker, saa bliver det jo lidt anderledes.

Mit Ændringsforslag bringer jo ikke noget nyt, men netop det gamle: at det er summus episcopus, det er Kongen, paa hvis Vegne Kirkeministeren handler Præsteløftet vedrørende. Det er ikke noget nyt Moment, der dør er indført; det nye Moment ligger i Lovforslagets § 2, første Sætning, og derfor er det, jeg beder om, at man vil tage Ændringsforslaget under Overvejelse, og efter grundig Overvejelse tror jeg ogsaa, man vil komme til at stemme for det.

Der er adskillige af de fremsatte Udtalelser, som jeg kunde have Lyst til at omtale. Der blev fra Kirkeministerens Side talt om min Nidkærlighed for disse Missionærer. Ja, min Nidkærlighed gælder saamænd ikke mere dem end andre, men jeg har taget dem blandt de andre Eksempler, der kunde nævnes. Det er jo rigtigt, at de en Gang har aflagt dette Præsteløfte, men det kunde være, at netop deres Erfaringer fra Missionsmarken, fra den store Verden, bevirkede, at de ser anderledes paa Spørgsmaalet end de, der kun har levet i Danmark eller i et bestemt Sogn; disse sidste har svært ved at forstaa Berettigelsen af det, der ligger udenfor. Naar man kun har levet indenfor en ganske bestemt Sognemenighed eller en bestemt kirkepolitisk Sfære, har man svært ved at forstaa de andres Standpunkt. Det er dette sidste, Missionærerne lettere lærer. De lærer ikke at arbejde sammen med Katolikkerne, jeg har aldrig truffet nogen dansk Missionær, der har arbejdet sammen med Katolikker, det var heller ikke dem, jeg nævnte, for dør er der jo foruden det religiøse en kirkepolitisk Mod sætning, og det er der ikke overfor de andre.

J. Oskar Andersen: Jeg er ganske enig med den ærede foregaaende Taler (Moltesen) i, at der ikke er Grund til her at drøfte Præsteløftet i længere Tid. At min Fortolkning af Præsteløftet er den officielt gyldige lige siden 1817, vil Hr. Moltesen sikkert ikke benægte; men jeg vil dog ved denne Lejlighed værge mig imod, at Tinget skulde faa den Opfattelse, at jeg ved private Samtaler med Hr. Moltesen skulde have en anden Opfattelse af, hvad Præsteløftet er, end den, jeg her fremsætter offentlig. Det er absolut ikke Tilfældet, det kan ærede Medlemmer være rolige for.

Moltesen: Jeg har ikke villet paastaa, at der var noget jesuitisk i det ærede Medlems Optræden. Jeg ved godt, hvad der ligger bagved, vi har tidligere drøftet Spørgsmaalet. Jeg mente, at hans Forstaaelse af de symbolske Bøger var omtrent den samme som den, der laa i mine Ord. Det var blot det, jeg vilde sige med min Bemærkning.

Ordføreren (Lillelund): Da jeg er ganske enig med Kirkeministeren, kan jeg fatte mig i stor Korthed. Hoveduoverensstemmelsen findes jo mellem det radikale og socialdemokratiske Mindretal og os andre. Det nævnte Mindretal ønsker, at